

IN MEMORIAM: Tadija Eraković (1934-2021)

Veliki humanitarac i crnogorski patriota

Tadija Eraković

U Novom Sadu je 22. novembra 2021. nakon kraće bolesti preminuo prof. dr Tadija Eraković, istaknuti intelektualac, humanista, naučni i društveni pregalac iz crnogorske zajednice u Srbiji.

Tadija Eraković je rođen 6. oktobra 1934. godine u Crnoj Gori u selu Tupan, Banjani. Osnovnu školu je završio u Velimlju, a učiteljsku u Nikšiću. Diplomirao je na Defektološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a u Bratislavi je magistrirao na Specijalističkim studijama iz dječije psihologije i patopsihologije. Zvanje dok-

tora defektoloških nauka stekao je na Univerzitetu u Beogradu, a doktora pedagoških nauka na Univerzitetu Komenskog u Bratislavi.

Kao redovan profesor predavao je specijalne pedagoške predmete na Defektološkom fakultetu u Beogradu i Učiteljskom fakultetu u Somboru. Bio je dugogodišnji direktor Dječijeg sela u Sremskoj Kamenici. Pored više stotina eseja, naučnih i stručnih radova, Tadija Eraković je autor 33 knjige. Njegovo stvaralaštvo se istodobno odvijalo u više pravaca. Prvi je naučnoobrazovni, iz oblasti pedagogije, defektologije i medicine. Drugi je književno stvaralaštvo, iz oblasti beletristike, kroz prozna kazivanja, poeziju i istoriografiju. Treći pravac je humanitarni rad sa decom i omladinom.

Nesebično je pomagao kulturne aktivnosti i uvijek bio spreman da podrži djelovanje patriotskog dijela crnogorske emigracije u Srbiji. Obavljao je dužnost predsjednika Vijeća časti Crnogorske partije u periodu od 2012. do 2020. godine.

Ušavši u osmu deceniju života u autobiografskom eseju o rodnom selu i svom školovanju je napisao: „Rođen sam tamo đe proljeće dolazi kasno, a zima rano. To je mjesto đe se ljudi dozivaju s jednog brda na drugo, da saopšte tužnu ili radosnu vijest.

To je mjesto đe su puške i gusle najvažniji inventar. Tamo se radije odlazi u rat nego u svatove... Kada sam postao svoj čovjek, počeo sam da studiram usput, radeći. Učio sam književnost, istoriju, geografiju, hemiju, pa pedagogiju, defektologiju i još ponešto. Visoke škole učio sam u Novom Sadu, Beogradu, Zagrebu i Bratislavi. Sve mi se činilo da školu nijesam dobro utvrdio, pa sam onda sve duplirao: dva zanimanja sa višom, dva zanimanja sa fakultetom, pa dva zanimanja sa doktoratom. Morao sam tako. U mom selu kažu: Što ga šiljemo u svijet kad nije mogao da nam donese doktorat? Tamo na Tupanu su neki neobični ljudi. Oni drže da su najpametniji i najhrabriji. Od svih čuda koja se dešavaju u svijetu, njima je svako poznato. Svak zna da ispriča nešto novo, šta je čuo iz svijeta. Čovjek se vrednuje prema onome što zna da ispriča. Ako se nešto i doda, nije važno, to je u interesu politike. A politika – to je ovamo najvažnije zanimanje. Svi su političari i filozofi, a ako se to ospori, može svašta biti. Onda se javlja junaštvo kao *car zla svakojeg*“.

Prof. dr Tadija Eraković biće sahranjen u ponedjeljak 29. novembra na Gradskom groblju u Novom Sadu. Neka počiva u miru, vječna mu slava i hvala!

Nenad STEVOVIĆ